

I va arribar el dia...

Era una dia qualsevol i allà estava ell, seductor, elegant, silencios, picardiós i traïdor.

Irradiava el seu poder, aquella màgia que tant de temps m'havia enlluernat.
Em va mirar, el vaig mirar i sense dir res ni cap gest em vaig donar la volta i vaig començar a caminar.

Vaig sentir un xiulet, una música acariciar les meves orelles i de cop i volta, el seu perfum ... Uhmhm, quins records em portava aquest perfum! Quants moments compartits!

Em vaig girar i no vaig poder resistir-me al seu encanteri, em va picar l'ullet i em vaig anar acostant a ell sense adonar-me'n, però, en un determinat instant, vaig notar que el meu interior es rebel·lava, volia seguir sent lliure, mai va haver moments compartits, no, no, van ser tots moments dominats per ell i ara jo ho sabia.

Em vaig sentir especial, em vaig sentir segur, perquè per fi va arribar el dia en què li vaig poder dir NO.

Me'n vaig anar, ho vaig deixar sol, i ara sé que estic millor i ell ja no juga més amb mi. Ell, ja és un record.

Dra. Silvia Copetti Fanlo. Desembre 2008